

Щипи прасето дордѣ е в' коритото, бий жената дордѣ е рано.

Щир при майка, щир при мъжа.

Що би бързо утече. Тур: Ач олан юскюдарж гечти.

Що би око видѣло, ако би се яло, не би нищо останало.

Що бих псята кръв на врат-а си да земж ли?

Що биша, збиша, това кобила отнесе (Грънска).

Що Бог даде, то е наше.

Що видѣх на сънѣ, да го видѣж на явѣ, умирам.

Що го носиш, тѣж пущина? — За зор врѣм-е. — А че от туй по зор бива ли? — Думата е за пищов.

Що го питаш женен ли е, невидиш ли че му ожулил губер-ът очитѣ.

Що да му чиниш? — Кълцай лук, та му вържи главата.

Що дава лѣтен ден', не дава зимна Недѣля (Соф.).

Що доноси един час, не доноси година.

Що дявол-ът не може, вика баба да помогне.

Що е баба напрела, гжскитѣ го опасли.

Що е благо на пазар' се не продава (го нѣма). —

Жена и сън.

Що е в' ржка не е лѣжа.

Що е валѣло че земята не го е приела (Тур.).

Що е криво грошата.

Що е мокра? — Плакала — Що ѝ вълната на вжтрѣ? — Въздихала.

Що е на гърбина, то и на върлина.

Що е попово, да е готово (Милад.).

Що е право, то е Богу драго.

Що е право, то е готово.

Що е рак-ът, що му е сок-ът. — Що е рак-от, що му е сок-от (Милад.).

Що е сладко, чуждо братко.

Що е с' дявол-а събрано, отива по дявол-а.

Що изчука, то испука.

Що изядеш и испиеш, то ти остава (ще ти остане).

Що имала баба на ум-а си, туй видѣла на сън-я си.

Що имаш Радне? — Що имах прѣд два дни.

Що капне и хапне. — За даскал.

Що ли мисли камилата, що ли камилар-ят (Цирот).

Що ма биеш, даваш ли ми хлѣб-а?